

Riser met leer afgewerkt

in. Schaven en vijlen. Toen de vorm er was moest de boog op de tillerbalk en met een tijdelijke pees kon de boog gespannen worden. Het leek toch echt wel op een boog... Met een unster kon ik het trekgewicht meten: ongeveer 50 pond haalde ik er uit. Leek mij wel aardig en kon nog iets minder, maar dat zou bij het afwerken vanzelf gebeuren. Dat afwerken doe je met een

Riser met konijnenbont afgewerkt

schraapstaal. Ook het 'tilleren' doe je daarmee. Daarna komt het schuurpapier en ten slotte staalwol. Een goede pees maken.

Van maken naar gebruiken

Dan komt het spannendste moment... er moet mee geschoten worden. De boog mee naar de vereniging en daar onder belangstelling van clubgenoten de boog opge-spannen. Tja... en dan naar de meet. Pijl er op, uittrekken, richten en ... lossen. Een prachtig geluid van de boog, het inslaan van de pijl in het pak en ja... hij doet het! Vele pijlen volgen en een gevoel van grote tevredenheid overvalt mij.

De boog kon afgewerkt worden. Lakken, schuren met

staalwol, lakken, nogmaals het staalwol eroverheen en dan fijn in de bijenwas. Van leer een handvat er op. Mijn eerste eigen zelfgemaakte boog was een feit.

Van poging tot verslaving

Door velen was ik gewaarschuwd... het is verslavend, dat bogen maken. Bij de Amsterdamse Fijnhout Handel heb ik essen-, esdoorn- en groenharthout gekocht. Genoeg om zo'n vijf, wellicht meer bogen te maken. Van het essenhout heb ik een tweede flatbow gemaakt voor Dagmar, mijn oudste dochter. Voor Ans, mijn vrouw heb ik een 'Native Indianbow' gemaakt, althans iets dat daar op lijkt.

Tot zover het relaas over mijn eerste zelfgemaakte boog. Volgende keer misschien meer over zelfgemaakte bogen...

[tekst en foto's Hans Veldhuis]